

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. május 15.

33. szám.

A nyugdíjazás kérdéséhez.

(Folytatás és vége.)

A már ismételten említett nyugdíjtörvény 39. §-a olyképen intézkedik, hogy az az özvegy, kinek a törvény értelmében folytonos ellátásra van igénye és kinek férje halálakor legalább három, még anyai ellátásban álló gyermeke van, illetőleg ha két élő gyermekon kívül még áldott állapotban van s így kilátás van arra, hogy legalább három gyermeke lesz, akár édes, akár mostoha gyermekei azok, azoknak a gyermekeinek a részére, kik a szabályszerű kort még el nem érték, ha azok az elhalt férjtől, vagy pedig szinte igényjogosult korábbi férjtől származnak, szabályszerű koruk elértéig nevelési járulékot kap. Nevelési járulékot kapnak továbbá — számokra tekintet nélkül — a törvény által meghatározott kort még el nem ért árvák is, ha szülőiknek a folytonos ellátásra igényük volt.

Ha az özvegynek állandó ellátásra van igénye, ahhoz az a körülmény, hogy a gyermekek a tényleges szolgálat ideje alatt, vagy nyugdíjas állapotban nemzettek-e, nincs befolyással a nevelési járulékra.

Az altisztek fiugyermekei 16 éves, leánygyermekkei pedig 14 éves koruk betöltéseig részesülnek a nevelési járuléokban.

A nevelési járulék összegét a törvény 43-ik szakaszának 2-ik pontja fejenként évi 18 forintban = 36 koronában, vagyis havi 3 koronában állapítja meg.

Ezek a nyugdíjtörvénynek intézkedései az állami alkalmazottakra vonatkozólag, a melyek ma is éppen úgy vannak érvényben, mint a hogy a törvény meghozatalakor érvényben voltak.

Kétségtelen dolog, hogy ennek a törvénynek megalkotóit a legnemesebb emberi érzés vezérelte akkor, midőn gondoskodtak az állam szolgálainak és családjuk tagjainak a jövőjéről is, mely gondoskodásukért ezek csak hálával adózhatnak nekik, de midőn ezt készséggel elismerjük, nem zárkozhatunk el annak a kinyilatkoztatása elől sem, hogy a nyugdíjak mérvére és nyugdíjazás módozataira nézve számos helytelen intézkedés van a törvénybe foglalva.

Már maga a 10 évi szolgálati idő is, a melynek betöltéséhez a nyugdíjjogosultság kötve van, kissé tulhosszu, de hát ez még hagyján, mert utóvégre is a szolgálatadó méltán megkívánhatja, hogy az, a kinek részére nyugellátmányt biztosít, arra bizonyos részben rászolgáljon, de feltétlenül sérelmes a nyugdíjfokokozatok ama aránytalansága, mely a tisztviselők és altisztek közt egymástól annyira elütő.

A tisztviselő ugyanis csak egy éven belüli időt veszithet el szolgálatából, mely nyugdíjának alapját nem képezheti, míg az altiszt vesztesége teljes egy évtized is lehet. Ez tehát — enyhén szólván — méltánytalan elbánás, mert nem lehet igazságnak nevezni azt, hogy bármely nyugdíjjogosult azért, mert 20, 30, vagy 40 évi szolgálati idejének betöltéséhez még pár

hét, vagy pedig csak pár nap is hiányzik, csak az előző évtizedes szolgálatával kiérdemelt nyugdíjban részesüljön, de nem is képzelhető, hogy az ezt meghaladó többi szolgálatával ne szerzett volna magának némi érdemeket arra, hogy nyugdíja ennek arányában emeltessék.

Elismerjük mi azt készséggel, hogy a nagy költséggel, évek fáradaival szerzett magasabb képzettségű tisztviselő és a sokkal kisebb előkészítéssel pályára lépő altiszt közt meg kell vonni bizonyos határvonalakat, de ezeknek csak magában a javadalmazásban kellene nyilvánulniok, mint a hogy egyébként tényleg meg is van, de nem kellene tenni azt a különbséget a nyugdíjjogosultságnál, a melyet fentebb vázolunk. Az altisztek éppen úgy rászolgálnak arra, hogy minden egyes eltöltött szolgálati évük alapját képezze a nyugdíjnak, mint a tisztviselők s így az osztó igazság elvei szerint náluk is jogos és méltányos lenne a nyugdíj alapjának megszabásánál a beszámítható fizetés 40 százalékanak megállapítása, azután pedig a tisztviselőkéhez hasonlatosan, ennek évenként 2 százalékkal való fokozása.

Ugyanezeket az elveket, tudniillik a paritás elveit kellene alkalmazásba venni az altiszti özvegyek nyugdíjának megszabásánál is.

A mi a gyermekek ellátását illeti, ott egyenlő mostohán intézkedik a törvény a tisztviselők és altisztek árváinál, nem csak a járulék csekély mérvének tekintetében, hanem kivált az által,

hogy gyermeknevelési járulékra az özvegy csak abban az esetben tarthat igényt, ha legalább három gyermeke van. Mintha bizony egy vagy két gyermek nem is kérne enni s azokat nem kellene ruházni iskoláztatni, betegségük esetén gyógykezeltetni!

A törvények, legyenek azok bármilyen jók és tökéletesek, idővel elavulnak s nem felelnek meg többé azoknak a kívánalmaknak, a melyek hozzájuk fűződtek. Ilyen a többi közt a nyugdíjtörvény is.

A közel két évtizedet magába foglaló időszak, a mióta ez a törvény érvényben van, hosszú idő, a mely alatt a társadalmi élet felette nagy átalakulásokon ment át, a megélhetési viszonyok nagyban megváltoztak. A legszükségesebb és nélkülözhetlen háztartási cikkek ára husz év leforgása alatt nagy mértékben némelyeknél szinte 100 százalékkal emelkedett, a megélhetés arégihez képest felette meg van nehezítve, a minek természetes kifolyása az, hogy ma már nem lehet abból a jövedelemből megélni, a melyikből husz évvel ezelőtt lehetett, csak természetes tehát az a követelmény, hogy az arra jogosultak javadalmazása is a változott viszonyok követeléseire mértén fokoztassék.

Lehetne ugyan azzal az ellenvetéssel élni, hogy az állami alkalmazottak javadalmazása husz év leforgása alatt némileg szinte gyarapodott, hogy tehát ennek alapján megnagyobbodott az igényjogosultak nyugdíja is. Igen ám! de figye-

Medve-vadászat.

— Az A.-ausztriai Vadász Védőegylet közlönye után. —

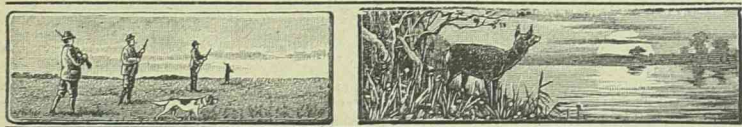
Az emberi kultúrának mind nagyobb arányokban való terjedésével és az állatoknak az emberek által való kizsákmányolása folytán az állatvilág nagy átalakulásokon megy át és pedig számtalan esetben nagyon sajátos módon. Olyan állatok, melyek régebben félelem nélkül barangoltak be szülőföldjüket, félénkekké lesznek s elvesztik az őket annyira jellemző bátorságot.

Észak-Amerikának hírhedt grizzli medvéje és az északi sark jeges medvéje, ez a két rokon állat, melyek hajdanában akár egy vadász-ezredet is bátran megtámadtak, most még a magános embert is éppen úgy kerülnek, mint a róka s éppen olyan gyorsan tűnnek el, ha a világ urával találkoznak.

A grizzli medve tehát manapság már éppen úgy fél, mint bármely leggyengébb állat. Ez a hatalmas állat nem fekszik többé fényes nappal az emberek által járt ösvényeken s nem leselkedik rájuk utonálló módjára, mint a hogy azt hajdanában tette, midőn még Amerika őserdeit a rézbőrű indiánok járták keresztül-kasul. Most ő is visszavonult az elhagyatott magaslatokra s ott ütötte fel állandó tanyáját, hová az ember csak ritkán teszi lábát s ha ennek dacára a szél veszedelmes szimatot visz feléje, sompolyogva igyekszik a veszedelem elől menekülni. Nyilván belátta már ő is az emberrel folytatott harc meddőségét s rájött arra, hogy az ember gyilkos szerszámaival szemben biztosabb fegyver a szemfüles elővigyázat, mint a hátország és vakmerőség s bámulatos, hogy ez az elővigyázat egy évszázad leforgása alatt természetévé vált ennek az állatnak. Ma már alig jut eszébe a grizzli medvének, hogy megtámadja az embert, sőt ellenkezőleg sok fáradságba kerül, míg megállásra kényszeríteni sikerül egy ilyen megsebesített medvét is.

lembe kell itt vennünk azt a körülményt, hogy a nyugdíjat az élvezett fizetésnek rendszerint csak bizonyos része képezi, tehát mindig kevesebb a nyugdíjas jövedelme, mint a tényleges szolgálatot teljesítőé, ezzel szemben pedig a gyomor nem akar részletjegyekkel kereskedni, hanem az a nyugdíjasnál is megköveteli a maga részét, sem pedig a nadrágot nem lehet kurtábbra szabni.

Ha tehát valamely, akkor első sorban a nyugdíjtörvény az, a melynek revízióját sokáig elodázni nem lehet és nem szabad. Át kell azt az ő egészében alakítani a megváltozott viszonyokhoz mérten s akkor figyelemmel kell lenni az ilyen visszasságokra is, a melyekre itt rövidesen rámutattunk, miután pedig a mostani állapotokkal a tisztviselők sincsenek megelégedve, hanem a revíziót ők is követelik, hisszük, hogy a törvényhozás mihamarább meghallgatja a közóhaj nyilvánulását s jobb idők fognak még következni a nyugdíjasokra is.

A VADÁSZ-VIZSLA

nevelésének, tanításának és használatának gyakorlati módszere.

Az itt leírt című 42 oldalas csinos kis füzet fekszik előttünk. Írója Stark Dezső főerdész ur Terezováron, Slavóniában, a füzetke ára portómentes küldéssel 1 K 20 f. (lapunk szerkesztőségében is kapható) A szerző

A régi vadászok elbeszélései szerint a grizzli-medve a legfélelmesebb ellenség volt s még arra sem volt szükség, hogy meg legyen sebesítve és így üldözve támadjon: minden ok nélkül megtette ő ezt bármikor s bármely körülmények közt.

A legközelebbi múlt időben egy osztrák uri vadásznak az északamerikai sziklás hegyvidéken ilyen fajta medvével érdekes vadászkalandjai voltak, a melyekből nyilvánvaló, hogy bizony még akadnak viszácsok és ez a medve mégsem olyan szelíd és félnék állat, hanem megtámadja az az embert különös ok nélkül is. Az illető vadász ur leírásából kivesszük a következő erre vonatkozó részt:

„Sátramban pihentem és elhatároztam, hogy egy pár napig itt is maradok kipihenni az elmúlt napok fáradalmait. Embereim közül hárman már két nap óta távol voltak abból a célból, hogy egy általam elejtett jávorszarvast megkeressenek; hosszú távolságok miatt már aggódni is kezdtem. Velem már csak egy pár ember maradván vissza, ezek közül senkit sem küldhettem ki

ur érdemes munkát végzett a füzetke megírásával, mert könnyen érthető modorban, dióhéjba szedve elbék tánya mindazt, a mire szükségünk van, hogy magunknak vagy másoknak jó vadász-vizslát neveljünk. A füzetkéből mutatoul itt közöljük a bevezető részt, mely arra nézve ad utmutatást, hogy milyen vizslát szerezzünk:

Igen sokat irtak már a vizsla tökéletesítéséről, s mégis aligha találunk annyi jó vizslát, a mennyi kötet róluk szól. Ennek dacára én is megtoldom valamivel az irottakat, de legkevésbé sem azért, mintha talán az előzőket akarnám korrigálni, hanem csupán azon oknál fogva, mert a mit írok, azt közvetlen tapasztalataim alapján, gyakorlatból merítettem és eredményei szerint bárkinek jóakarattal ajánlhatom.

A kinek jó vizslára van szüksége, az mindennek előtt szerezzen tiszta, nemes ivadékot. Mert ámbár a disznót is meg lehet tanítani, hogy apportírozzon: holmi apró fülü, görbe farku kuvaszból sohasem lesz intelligens vadászhoz méltó vadászkutya.

És pedig, a ki azt szereti, hogy a vizslája lépést tart vele, annak a cseh, vagy német vizslát ajánlom. Ezek többnyire igen szép állatok, s közkedveltetésüket inkább is köszönhetik eme tulajdonságuknak, mert a vadászat terén tapasztalható képességeikkel egyébként mögötte maradnak minden más vizslafajnak. Színük a legváltozatosabb; többnyire azonban barnák, feketék, szürke alapon feketével tarkáltak. Testük erős, zömök; a széles, tompa orrban végződő fejet kereken ivelt, nagy lelógó fülek diszítik.

E vizslafaj arról nevezetes, hogy leginkább válik be a némelyek által idealizált „használati ebnek, mely t. i. keres, apportíroz, hajt, lefogja az özet, meg a vad-disznót, viszi a kosarat és mindenféle produkciókra betanítható. Szimatja azonban általában gyenge, bizonytalan, s talán éppen innen van az, hogy a cseh és német vizslák nem szenvedélyesek, sőt akárhány meg-

a kutatók után s csak tűzjelekkel jeleztük nekik táborunk helyét. Midőn azonban a távol levők negyednap sem tértek vissza, két embert lovakra ültettem s utnak indítottam észak felé azzal a meghagyással, hogy az egy napi járó földre lévő tanyán tudakozódjanak az eltűntek felől. A két ember hajnalban lóra ült és csak este érkezett a tanyás gazdához, ki éppen akkor tért haza gazdaságából. A gazda a legnagyobb dühvel fogadta embereimeit, kérdéseikre nem is válaszolt, csak káromkodott s folyton emlegette, hogy ott jártunkkal a környék összes duvadját tanyájára uszítjuk, mert a lefolyt éjjel is egy medve a marhaistállójába rontott, legszebb tinóját szétmarcangolta s miután jóllakott, ott hagyva a maradékot, eltűnt.

Embereim — elég okosan — ellenvetés nélkül hallgatták az öreget s csak miután haragja csillapodott, megbékítették azzal a kijelentéssel, hogy az általa másnapra tervezett medvefogásnál segítségére lesznek. Ezt az ígéretet ugyan csak azért tették, hogy éjjeli szállást kapjanak s másnap észrevétlenül elillanjanak, de a

teszi, hogy vadászat közben lefekszik, vagy a gazdája háta mögött kullog minden érdeklődés nélkül, s ha nagyon kényszerítik a munkára, bizony nem ritkán kereket old és meg sem áll hazáig. Tehát a cseh és német vizsla csak kényelmes vadászoknak ajánlható, a kik nem hivatásból, vagy szenvedélyből üzik e sportot, hanem inkább, hogy kellemes sétát, testmozgást végezhessenek. De nagyon alkalmas e vizslafaj még azoknak is, a kiknek nyul-apportörre van szükségük, mert a cseh-vizsla erős és jó apportör.

Más kinézéssel, temperamentummal és általános tulajdonokkal bír az angol vizsla. Ez kétféle: rövid szőrű, vagyis pointer és hosszú szőrű, vagyis szetter. A pointert hasonlítás kedvéért az arabs paripa mellé állítom; miként az: kecses idomokkal, szabályos termetű, könnyed, de izmos és hévvel, tüzzel telve minden porcikája. Termete magas, szügye erős, feje kissé hosszukás, fülei lecsüngők, nem túl nagyok és nem egész szélesen iveltek; farka vastag töből hirtelen vékonyodó, merev, egyenes állásu. Színük igen különböző, de legáltalánosabb a fehér alapon tarkázott. A szetterek háromfélék: angol, irlandi és gordon. Az angol méltó párja a pointernek; feltűnően szép testalkatát selyemfinom, fehér-fekete szőr fedi s okos tekintetéből leolvashatja az ember azt a rendkívüli tehetséget, mely ezen fajnál megnyilvánul. Valamivel nehezebb termetű az irlandi szetter. Ennek ismertető jele a sárga-vörös szőrőzet, melyen nem szabad semmiféle más színű foltnak lenni; azonkívül a szájpadrás és a pofa-lebenyek belül feketék. Végül a gordon szettert könnyű felismerni fekete alapon sárga foltokkal tarkált, hosszú szőréről, melynek azonkívül valamennyi vizslafaj között legerősebb termete is van.

Az angol vizslák általában — ellentétben a cseh és német vizslával — rendkívül eleven természetű állatok s különösen vadászat alkalmával szinte határt nem ismerő hevük, szenvedélyük által tűnnek ki. A szetter

éppen úgy, mint a pointer egyaránt gyors vágásban keresi át a mezőt, de magasan hordott orra el nem téveszti a legcsekélyebb szimatot sem s ha a vad szaga érzékébe hatott, akkor lapulva csuszik előre és az erősebb szimatra megmered, mint a szobor. És tiz „állás” közül ha egyszer téved, az már nagy percentje a hibának; a lelőtt vadat pedig kivétel nélkül apportirozza mind, rövid gyakorlat után. Azonkívül a pointer kitarásban első helyen áll. A szettereket hosszú szőrőzetük nehézkessé teszi ugyan, azért nagy melegben hamar kimerülnek, különösen mert ezek is épp oly gyors tempóban keresnek, mint a pointer; de ha vadban nincs hiány és hébe-korban egy kis víz is akad, akkor a szetter is kibírja addig, a míg a — gazdája. Különben pedig a szettereket leginkább azon általában tapasztalható értékes képességük miatt is kedvelik, hogy ezek előtt a vadaknak legbiztosabb rejteke sem maradhat felfedezetlenül, mert hosszú szőrőzetük a szárazon és a vízben egyaránt védelmet biztosít nekik kutató munkájokban minden akadály ellen.

Még egy vizslafaj érdemes a megemlítésre, mely nálunk is alkalmazásban van, t. i. a „Griffon.” Ez tulajdonképpen tüskés szőrű angol vizsla, s mintegy átmeneti alak a rövid- és hosszuszőrű között. Kissé nyers állat, szigorú dressurát igényel, de jól használható, főképp apportírozásra. Legnagyobb hibája az, hogy tiszta fajban nem igen kapható; igen sok közte a hasznavehetetlen, korcs ivadék.

Következőleg bármilyen fajú vizslára tettünk is szert, annak nevet is szoktunk adni. Hogy ezt szakszerűen tehessek, segítségül ide iktatok néhány alkalmas vizsla-nevet: Boj, Rab, Pikk, Lord, Nóra, Ali, Treff, Tirasz, Blekk, Lédi, Csók, Dass, Dól, Babi, Arz, Digg, Flokk, Borr, Bokk, Letta, Buggi, Brüll, Misz, Bob, Dianna, Don, Kóra, Bell, Mira, Rock, Jett, Moll, Fred, Mars, Juno, Prim, Vesta.

tanyás szavuknál fogta s nem engedte eltávozni, sőt kényszerítette őket, hogy vele az istállóhoz lovagoljanak.

Alig hogy odaértek, már távolról megpillantottak egy állatot, mely a tinó maradványai körül foglalatoskodott, mire a gazda dühössége teljes erővel kitört s rekedten üvöltötte: „A medve! Itt a medve!”

Embereim csak forgópisztolyokkal voltak felfegyverkezve, a gazda pedig — elég csodálatos módon — nem vitt puskát, hanem egyedüli fegyvere a nyeregkápáján csüngő pányva volt, melylyel az eliramodó marhákat szokta elfogdosni.

A marhák részére bekerített hely inkább egy természetes park volt néhány facsoporttal és bokorral. Midőn embereim a gazda biztatására közelebb mentek, meglepetve tapasztalták, hogy a medvének egyáltalában nincs szándékában elmenekülni, sőt ellenkezőleg minden mozdulata elárulta, hogy zsákmánya maradványait ugyancsak keményen készül megvédelmezni.

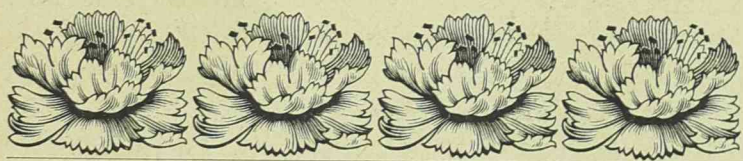
A lovak a medve láttára megálltak s nem voltak rábirhatók a közelebb menésre. Mikor aztán a gazda

észrevette, hogy marhái a medve megismételt támadásaira kitörtek s szétfutottak a szélrózsa minden irányában, dűhe tetőpontra hágott; borzasztón kezdte verni akadékoskodó lovát, ez azonban nem akart előre menni, csak ide-oda ugrált és ágaskodott, mire a medve is hátsó lábaira emelkedett s fogait vicsorgatva várta támadóját. A mint azonban a medve felállt, egyik hátsó lába megcsuszott s ő oldalt esett, mire a lovasok olyan ordítást vittek végbe, hogy az ilyen lármához nem szokott medve bátorsága is megingott s hamar talpra ugorva, a sövény nyilásán kitört s pár szökéssel eltűnt a hegy aljában lévő erdő sűrűségében. A lovasok ugyan üldözőbe vették a medvét, de lovaik csak kieletlenül követték a menekülő vadat, a mely azután csakhamar biztos menedékhelyre jutott. A gazda mérgeiben majdnem agyonverte lovát, de végre is megnyugodott s embereimmel együtt visszatért tanyájába.

Embereim már most a helyett, hogy eltűnt társaik keresésére indultak volna, inkább a tanyásnál telepedtek meg, ki bár még mindig dühöngött, a vendégsze-

Helyes azon nézet, hogy a vizsla nevében mély hangu magánhangzónak kell lenni, mert így könnyen és értelmesebben hallatható, különösen „a” „á” magánhangzókkal. Különben már itt elv gyanánt jegyzem meg, hogy a vizsla gazdája igen ritkán szólítsa a kutyáját nevében; hagyja azt a háziaknak; az ő hívó és figyelmeztető eszköze mindig a pisszentés meg a füttty legyen annál is inkább, minthogy a vadászatnál egyáltalán nem szabad a kutyára sem annak nevét, sem más megjegyzéseket kiabálni, csupán és kizárólag a vezényszavakat.

Ezen általános bevezetés után a tulajdonképeni tudnivalókat három külön részben csoportosítom: I. A vizsla élelmezése. II. A vizsla tanítása és használata. III. A vizsla egészségének ápolása és gyógyítása.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Vadászati ügyben

hozott kormányrendeletek, határozatok, döntvények és szakvélemények. *****

I.

A felesketett erdőtisztek és erdőőrök szolgálati fegyvereinek adómentessége.

A jövő hónapban kezdetét veszi a fegyveradó összeírása s így nem tartjuk fölöslegesnek, úgy mint eddig is minden évben, most is fölleveníteni a felesketett erdőtisztek és erdőőrök szolgálati fegyvereinek adómentességére vonatkozó kormányrendeletet. Szükséges ez annál inkább, mert számtalan olyan adókövető közeg akad az országban, ki erről vagy nem tud, vagy

retetről még sem feledkezett meg. A tanyán azután elhatározták, hogy egy fiut lóháton hozzám küldenek, hogy a történekről jelentést tegyen, mert a gazda biztos volt abban, hogy a medve — dacára megzavartatásának — a következő éjjel ismét előkerül. A fiu aránylag rövid idő alatt érkezett táboromba s úgy, a hogy előadva az eseményt, egyuttal tolmácsolta a meghívást, hogy rögtön induljak segédkezni a medve elejtésében. Eleinte nem akartam a meghívást elfogadni, de miután a fiu sejteni engedte, hogy a gazda nekem meg akarja mutatni, miként lehet ezt a félelmes medvét fegyver nélkül is kényelmesen elejteni. Ez által kíváncsivá téve, elfogadtam a meghívást s nemsokára táboromból együtt lovagoltunk a tanya felé.

A tanyára érve az egész társaságot a béke pipát szíva és bepálinkázva együtt találtam. Természetes, hogy embereim egy lépést sem tettek az eltűntek keresésére, bár váltig erősítették, hogy keresésükkel bejárták egész Észak-Amerikát. A három eltűnt ember sorsa legkisebb aggodalmat sem okozott nekik, de annál érdekesebbnek

pedig semmit sem akar tudni s így lapunk tisztelt olvasói érdekeik megóvása céljából figyelmeztethetjük őket erre, vagy pedig az itt közölt rendeletre való hivatkozással orvoslást kérhetnek a tulkapások ellen.

A földmivelésügyi m. kir. ministerium erre vonatkozó rendelete a következő:

6755/1891. szám. Azon felmerült kérdés alkalmából, hogy a felesketett erdőőrök az 1883. évi XXIII. t.-c. 5. §-ának g. pontja értelmében csak egy vagy egynél több fegyvernek adómentes tartására vannak-e feljogosítva, a m. kir. pénzügyminister ur idei 2491. számú intézményével akként határozott, hogy az 1879. évi XXXI. t.-c. 38-ik §-a értelmében felesketett erdőtisztek és erdőőrök szolgálati célokra 2 (kettő) darab fegyvert adómentesen tarthatnak, kettőnél több fegyver után azonban adómentesség nem jár.

II.

A vadászterületen szabadon járó idegen kutya a kerülő által büntetlenül lelőhető.

A m. kir. Curia büntető osztályának 1892. évi 3551 sz. alatt hozott határozata:

Ügyállás: D. Miklós kopó kutyáját K. József kerülő a B. József kizárólagos vadászterületén a vadászati jog birtokosának egyenes utasítása folytán lelőtte. D. Miklós ezért idegen vagyon rongálásának vétsége miatt büntető pert indított K. József kerülő ellen a beregszászi kir. törvényszék előtt. A törvényszék a folyamatba tett eljárást megszüntette azon indokból, mivel K. József jogosan járt el, midőn D. Miklós szabadon járó vadász-kutyáját e területen lelőtte. A kassai kir. tábla a törvényszék végzését megváltoztatta s K. Józsefet vád alá helyezte következő indokból: panaszolta a kérdéses kopó kutyát szándékosan lőtte meg, mi nyilván kitűnik abból, hogy előre kijelentette, miként kutyáját meglövi, hogy pedig eme tettet jogtalanul követte el, nyilvánvaló a vadászatról szóló 1883. évi XX. t. c. megfelelő határoz-

tartották a medvével való kalandjukat elmondani. Az egész medvehistoriát ismételten s élénk színekkel ecsetelve mondták el, a mi azután engem is annyira fellelkesített, hogy a gazdát felkértem a következő nap vadász-programjának az elmondására. Ezt a kívánságomat azonban sehogy sem volt hajlandó teljesíteni, hanem mindig csak azt hangoztatta, hogy ígérem meg, hogy a medvére csak abban az esetben lövök, ha én, vagy közülünk más valaki veszedelembe kerül, vagy a medve elillanni készül.

Ezek után magára hagyva a bőséges pálinkázástól berugott társaságot, pihenőre tértem a nekem ápendedett hálófülkébe, de alig hogy pihentem valamelyest, már az első pítymallatkor egyik emberem felriasztott azzal a hirrel, hogy: „itt van már a medve!” Mivel amugy is csak félig voltam levetkőzve, hamarosan felkészültem s kimenve a házból, ott már a lovakat felnyergelve találtam. Pár perc múlva az eléggé nyomoruságos lovas csapat már vigan ügetett kifelé a tanyából a marhastálló felé, a mely mintegy 10 percnyi járásra volt s ezt az utat teljes csendben, szótlánul tettük meg.

(Folyt. köv.)

mányainak egybevetéséből, mely törvénycikknek 14. §-a csupán a kóbor, tehát gazdátlanul futkosó ebeket enged meg elpusztítani, ellenben az olyan ebekre nézve, a melyeket mint a jelen esetben történt, gazdák visznek valamely tilos vadászati térre, a hivatkozott törvénycikk 32. §-a azt rendeli, hogy az ekként vadászati kihágást elkövető gazda 1—10 frtig terjedő pénzbüntetéssel büntetessék, az ebnek elpusztítása tehát ilyen esetben nincsen megengedve. De nem menti a nevezett terhelte a szolgálatadó urának B. Józsefnek állítólagos utasítása sem, mert oly utasítást, a mely törvénybe ütközik, a szolga urának parancsára sem köteles teljesíteni, a törvény nemtudásával pedig senki sem védekezhetik. Ezeknél fogva K. József terheltnek a fentebbiek szerint való vád alá helyezése is jogos. A kir. Curia a fenti számú határozatával a kir. ítélőtábla végzését megváltoztatta és az első bíróság végzését hagyta helyben. Indokaiból kiemeljük a következőket: tekintve, hogy az 1883 évi. XX. t.-c. 16. §-a szerint a vadászatra jogosítottakon kívül senkinek sem szabad a vadászati területre ebeket bocsátani; tekintve, hogy ugyanazon törvénycikk 14. §-a szerint a vadászati területen talált kóbor ebeket a vadászatra jogosított elpusztíthatja; tekintve, hogy midőn a vádlott erdőkerülő a gazdája vadászterületén ponaszló kutyáját lelőtte, az ott szabadon járt, minélfogva a másodbírósági végzés megváltoztatásával az első bíróság végzése volt helybenhagyandó.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A cár vagyona.** A minap hire jött annak, hogy az orosz cár följárlotta egy verzió szerint az egész vagyonát, más szerint csak egy részét kétszáz millió rubelt a háboru költségeire. Ha a hirnek csak a kétszáz rubeles változata is igaz, ez a legnagyobb ajándék, a mivel egy ember valaha valakit, ha egy egész nemzetet is, pénzben megörvendeztetett. Szerencsére azonban ő szent felsége, a muszka cár, teheti: még csak meg sem kell magát valami nagyon erőltetnie. A fehér cár a föld kerekiség leggazdagabb embere. Hozzá képest még Rockefeller ur is csak afféle jobb modu polgárember. Mennyit ér a cár vagyona, azt egész határozottan senki sem tudja, még Friedrichs báró sem, a cári javak kezelője. A cár hivatalos jövedelme évenként átlag ötven millió korona, de ez csak egy része, még pedig jóval kisebb része a valóságos jövedelemnek: ebből a cár minden kiadása korántsem telnék. Szép állása van ő felségének, de temérdek is a kiadása. Az évenként tartott nagy állami bál például, a melyet az idén az orosz-japán háboru zavart meg, maga öt millió koronába kerül. Az egyházi célokra adott cári adományok évenként átlag tizenhat millió korona. Viszont az egyházak is rengeteg ajándékkal kedveskednek a cárnak. Egyáltalában nincs ember a világon, a ki annyi tömérdek ajándékot kapna, mint a cár. Eb-

ben a vazallus fejedelmek járnak elül jó példával. Mikor II. Miklós cár trónra lépett, a bokharai emir és Chiva kánja vetekedtek, hogy melyikük ad neki értéke- sebb ajándékot. A kán lett a győztes. Egy gyöngysort küldött a világ legszebb gyöngyeiből, ezenkívül egy doboz gyémántot, smaragdot és rubintkövet. A mit adott, legalább is megér tizenkét millió koronát. Az emir — lemaradt vagy két milliócskával. Egy nagy vagyont érő drágakővel kedveskedett az atyuskának a doni kozákok hetmánya, Mirski Szvatopluk herceg is. Drágakőve annyi van a cárnak, hogy többel legfőlebb talán csak a perzsa sah dicsekedhetik. — Régi, de a cári javaknak üdvös szokás az is Oroszországban, hogy lojális, gazdag emberek a cárra hagyják vagyonukat, vagy ennek egy részét. Az örökséget azonban nem mindig fogadják el. A ki ilyen lojális tervet forgat a fejében, ezt alázatos instanciában bejelenti a cári javak kezelőségének, a mely aztán megvizsgálja a vagyon eredetét. Tisztességes uton szerezte-e gazdája, vagy sem. Ha nincs hiba a tisztesség körül, a gazda boldogan halhat meg, mert a cár, határtalan jóságában, kegyesen elfogadja a millióit. II. Miklós azonban az így öröklött vagyon jövedelmét nem költi el a maga szükségére, hanem minden ilyen örökségét jótékony alapítványnak kezelteti. — Jótékony célra rengeteg pénzt költ a cár, sokszor birodalma határain túl is osztogat ajándékot. Az indiai éhínség szerencsétlen áldozatainak két millió rubelt adatott, a minek az éhezők jobban örültek, mint például — az angol kormány. Friedrichs báró egyizben a cár vagyonáról így nyilatkozott: Hogy mennyi ez a vagyon, azt lehetetlen pontosan kiszámítani. A tiszta jövedelem évenként körülbelül har- madfélszáz millió korona. E mellett a cárnak szinte föl- becsülhetetlen olyan kincse van, a mely nem jövedel- mez: drágakövek, arany- és ezüstkésztség, egész csomó palota, a mi semmit se hajt, csak a kiadás lapján sze- repel. A cár, a ki a világ leggazdagabb embere, az életmódjában végtelenül egyszerű. A ruhatára talán leg- kisebb minden európai uralkodóké között, egyáltalán nem pompakedvelő, és hasonló a természet a cárnénak is. Mind a ketten akkor a legboldogabbak, ha a gyer- mekeikkel lehetnek, a cárnak is, a cárnénak is nagy munka minden ünnepség.

* **Kertek — a felhők fölött.** A svájci természet- tudósok társasága azzal a tervvel foglalkozik, hogy fönt, a felhők fölött, a hó- és jégmezők birodalmában — kerteket ültetett. Két kertet akarnak csinálni egyelőre. Az egyiket a Rigin, 1800 méter magasságban, a má- sikat a Pilátuson, több mint kétezer méter magas- ságban a tenger színe fölött. Pálmafát meg narancsfát természetesen nem ültetnek, a mi növényt, virágot ültet- nek, a havasok flórájából válogatják össze. Ezeknek a kerteknek ugyanolyan lesz a jelentőségük a botanikusok számára, mint a milyen a biológiai állomásoké a ten- gerkutatók, vagy az állattannal foglalkozó természet- tudósok számára. Meg lesz ezen és a gyönyörűsége- n kívül, a melylyel a turistáknak szolgálnak, az a hasznuk

is, hogy megtartják az olyan alpesi virágot is, a melyet a hegymászók már szinte kipusztítással fenyegetnek. Egy-egy ilyen kertnek a létesítése tizezer frankba fog kerülni és ezt a summát gyűjtéssel akarják összehozni.

* **A mágnes.** Amerikai ujságok egy nagyon érdekes operációról írnak, a melylyel Utah államban mentették meg egy gyermek életét. A gyermek lenyelt egy szögöt. A szög nagyon rossz helyre, a szív közelébe került, a honnan metszés segédelmével eltávolítani nagyon kényes és veszedelmes lett volna. Azt tették tehát, hogy erős elektrommágneses árammal megtöltött, megfelelő módon hajlitott acélpácát dugtak a gyermek torkába és mikor kihúzták, az acélszög ott függött, erősen hozzátapadva a pálca végén. A gyermek élete meg volt mentve.

NAPI HIREK.

— **Az országos főerdőmester kiténtetése.** Solcz Gyula miniszteri tanácsos, országos főerdőmester ur 42 évet meghaladó szolgálat után saját kérelmére nyugalmába helyeztetett. Nyugdíjazása alkalmából ő felsége a király a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki. Az erdészeti altiszti személyzet jószágos atyát vesztett a távozó országos főerdőmester urban s hálából ezért a jóindulatáért, melylyel irányában mindig viseltetett nem mulaszthatjuk el amaz óhajtasunknak adni kifejezést, vajha a jól megérdemelt nyugodalmat jó egészségben, megelégedéssel, hosszú időn át élvezhetné. Életrajzi adatai röviden a következők: 1837-ben született Iglón. Középiskolai tanulmányait szülővárosában, továbbá Rozsnyón és Késmárkon végezte, az erdészetet pedig a selmeczbányai akadémián. 1862-ben kinevezték erdészjelöltté a körmöczbányai erdőhivatal kerületébe; ugyanebben az évben letette az erdészeti államvizsgálatot Budán. 1863-ban erdőgyakornok, 1865-ben bélébányai helyettes erdész lett; 1867-ben a selmeczbányai főbánya-grófi hivatalnál helyettes fogalmazó, 1868-ban fogalmazó, 1869-ben erdőrendező, majd a diósgyőri koronauradalomban erdőmester lett, 1871-ben ideiglenes tanárrá nevezték ki a selmeczi erdészeti akadémiához, 1872-ben erdőtanácsos és rendes tanár, 1878-ban aligazgató lett. 1893-ban mint a máramarosszigeti erdőigazgatóság igazgatója miniszteri tanácsosi címet kapta. 1895-ben behívták a földmívelési miniszteriumba, a hol mint országos főerdőmester működik.

— **Cimbitorló.** Birta János György jerszegi ifjú ember felvette az „erdész-jelölt“ címet s mint ilyen állítólag nem csak több erdőőr barátját — kiknek bizalmát megnyerni sikerült — károsította meg, hanem olyan gonosztévők közé is elegyedett, kik hamis pénz ígéretével csalták a környék könnyen hívő embereit, míg most sorsa utólérte, mert mint arról tudósítónk értesít — cimboráival együtt ő is hurokra került, a mennyiben az üzelmének nyomára jutott csendőrség letartóztatta. A magáról megfélemedezett ifjú lapunknak is éven felül olvasója volt ugyan, de fizetni — még csak hamis pénzzel sem fizetett.

— **Rossz szomszédság, török átok.** Ennek a közmondásnak szomorú igazsága bizonyosodott be a torontálmegyei Beodrán. A Doroszlovics és a Zsilyitov család lakott itt egymás mellett s folytonos perpatvarban élt egymással. — Minden alkalmat megragadtak a család tagjai, hogy kellemetlenséget szerezzenek egymásnak. Természetes, hogy ez a szomszédság rövidesen szomorú következményeket vont maga után. A minap az öreg Zsilyitov Milivoj állítólag véletlenül meglökte szomszédjának Doroszlovics Milánnak husz éves Rada nevű fiát, a mire az nekiment az öregnek s csak a körülálló akadályozták meg, hogy verekedés ne legyen. Később Doroszlovics Rada Zsilyitovék háza előtt találkozott a fiatal Zsilyitov Dragolyubbal, a ki kérdőre vonta, hogy miért bántotta apját. A szóváltásból most már verekedés lett, a melynek zajára összegyűlt a két család ásóval, kapával, sőt revolverrel fölfegyverkezve egymásra rontott. Valóságos harc keletkezett a két család között, a minek az lett a vége, hogy Zsilyitovék lelőtték az öreg Doroszlovicsot, a fiatal Doroszlovics pedig úgy szurta hasba az öreg Zsilyitovot, hogy az menten halva esett össze. Végére is a csendőröknek kellett szétválasztani a harcoló családot, a melynek valamennyi tagja kisebb-nagyobb sebbel hagyta el a csatateret. A gyilkosokat a csendőrség letartóztatta.

— **A mágneses leány.** Az orosz-japán háború megkezdése óta az orosz lapok tele vannak csodálatos történetekkel. Ezek között talán a legcsodálatosabb az, a melyet a vladikavkaszi mágneses leányról elbeszélnek. A leány tizenkétéves, egyszerű szülők gyermeke. Nemrég különös tulajdonsága lett neki: minden tárgyat, a melynek csak a közelébe ment, magához vonzott. Ha egy konyhaszekrényhez közeledett, abban az összes edények csörömpölni kezdtek, a padláson a kitergetett ruha lehullott a kötélről, a mint a leány a padlásajtón belépett; az asztalon álló üveg táncolni kezdett s végre a földre esve összetört, a mikor a leány közelébe jutott. Eme csodálatos tulajdonsága mellett a leány egész normális külsejű, nem látszik rajta az idegbaj legcsekélyebb jele sem, ő maga nevet mágneses voltán s állítólag nem tudja, milyen emberfölötti hatalma van. A város orvosai megvizsgálták s véleményük a legkülönbözőbb. Az egyik rádiumról, a másik villamosságról beszél s mindnyájan Pétervárra akarják küldeni a leányt, hogy ott valami tudományos vizsgálatnak vesse alá magát. A nép azt hiszi, hogy a leányt gonosz lélek szállta meg s azért sokan az ördögűzést ajánlják. A „Novoje Vremja“ tudósítója látta a leányt s azt állítja, hogy a róla terjesztett csodás dolog igaz.

— **Dinamitmerénylet egy végrehajtó ellen.** Nagyszalon tén Magyar István ottani végrehajtó a minap lakása falánál kanóccal ellátott dinamittöltényt talált. A kanóc félig el volt égve, valami módon megnedvesedett s a tűz nem juthatott el a dinamitig. Azt hiszik, hogy a végrehajtó ellen valaki bosszúból merényletet akart elkövetni. A rejtelmes ügyben megindították a vizsgálatot.

— **Szomorú találkozás.** Szerencs Sándor kisbirtokos és a felesége Kolozsvárról hazafelé indult,

midőn nem messze a várostól az országút közepén egy holttestre bukkantak. A halottat katonai egyenruha fődte. arcra borulva feküdt a földön és összezuzott koponyája mutatta, hogy gyilkosság áldozata. — Mikor a holttestet megfordították, az öreg házaspár a halottban szörnyű megdöbbenésre saját fiára ismert, a ki mint káplár szolgált a kolozsvári 51. gyalogezredben. A kolozsvári csendőrség megindította a nyomozást, de eddig mit sem derített ki. Azt hiszik, hogy a fiatal embert bosszúból verték agyon.

— **Élethalálharc a rablókkal.** Ferencfalván rablók törtek be Braun dr. nyugalmazott társulati orvos házába. Braun a feleségével, leányával és vejével a hálósobában aludt s a család csak akkor riadt föl álmából, a mikor a rablók az öreg orvost megtámadták s fejszével fejbevágták. Braun veje, valamint a két asszony nem vesztették el bátorságukat, hanem székkal támadtak a rablókra s ezek közül kettőt úgy fejbevágtak, hogy menten elborította őket a vér. E közben a megtámadottak nagy zajt csaptak, segítségért kiáltoztak, a mire a rablók jónak látták elmenekülni. A rablókkal való harcban Braunék valamennyien megsebesültek, de szerencsére egyikük sem veszedelmesen, csak az öreg orvos sebe súlyos.

— **Egy béres hőstette.** A Békés-Gyula mellett levő ugynevezett szabadkai tanyán ismeretlen okból támadt tüztől kigyuladt Oláh Ferenc gazdaember marhával és lóval telt istállója és a náddal fedett háza. A gazdának Sztoruj László nevű bérese élete kockáztatásával három izben rohant be az égő házba és Oláh még alvó családját kimentette. Miután még valaki a házban volt, Sztoruj negyedszer is berohant, kimentette a még bennlevőt is, de ő maga súlyos égett sebekekkel borítva összerogyott. Sztorujt a kórházba szállították, a hol élet-halál közt lebeg.

— **Tolvajhumor.** Nem minden humor nélkül való tolvajlást követtek el a napokban Pécsbányatelepen. Vanya József ottani lakosnak a napokban ellopták a féltve őrzött két nagy hizóját a nélkül, hogy a házbeliek közül valaki észrevette volna. Reggel, mikor a károsult kinyitotta a disznóólat, hogy etessen, az ólból két kis malac ugrott ki, de az öregek hiányoztak. A két malacot hagyta a tolvaj ott cserébe azzal az ígérettel, hogy ha olyan szépen meghiztak, mint az elődök, akkor eljön értük. Addig csak etesse!

Szerkesztői üzenetek.

Famesteri vizsga. Az erre vonatkozó kérdésre feleljük, hogy ilyen egyáltalán nincs, sem olyan tankönyv, a melyből erre készülni lehetne. A famesternek értenie kell a különféle építkezések vezetéséhez a költségvetések nyomán és kisebbszerű költségvetések szerkesztéséhez. — **Roskó Pál** urnak *Szeged*. Bizony az nagy baj, hogy a pályázati kérvények rendszerint oly soká lesznek visszatartva. Legcélszerűbb, ha az illető hivatal főnökének címére ír s a levélre felül oda írja: „Magán levélnek tekintendő.” Ebben az esetben az bélyegmentes. Erre nézve külön levelet is irtunk. A hiányzó számot pótoltuk. — **Derrsy János** urnak *Szász-*

Ujfalu. A városi nyugdíj magán nyugdíjnak tekintendő s így nem ok arra, hogy miatta a másik nyugdíját elveszítse. Csak ha állami szolgálatba lépne, vesztene el az államtól most élvezett nyugdíját.

A kiadóhivatal postája.

Tóth Joáchim urnak *Facset*. Az új címet bejegyeztük s ezt a számot már oda irányítottuk. — **Pelenczei József** urnak *Csehi*. Előfizetése a múlt hó végével járt le. — **Juhász János** urnak *Harkais*. Kijavítottuk s így előfizetése június végén fog lejárni. — **Patkó Viktor** urnak *Pacza*. A lapot május 1-től megindítottuk s reméljük, hogy ezután pontosan fogja kapni. Nem lenne szives némi felvilágosítást adni bizonyos Zemplénszky Mihályról, hogy vajon még ott lakik-e? Ennek az urnak ugyanis többszörös, beváltatlanul maradt ígétét birjuk s még egyszer fel akarnók szólni azok beváltására. — **Sárkány Gábor** urnak *Petőczy-pusztá*. Az olyan nyilvántartás vezetése nagyon komplikált. Legcélszerűbb a lapot visszautasítani s mi akkor a további küldést azonnal beszüntetjük. — **Farkas József** urnak *K.-Herend*. A hiányzó számokat pótoltuk.

Hirdetések és pályázatok.

Tilalmi- és jelzőtáblákat
legjobb minőségben s jutányos áron szállít
Winkler Gusztáv tilalmi-tábla gyáros,
SZÁSZSEBESÉN.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. 2—3

Őz-gidát, (bakot) és medvebocsot
a legmagasabb áron is keresnek
megvételre. — Ajánlatok e lap
szerkesztőségéhez küldendők. 2—3

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros
Klastrom-u. 1.

KÖNYVNYOMDAI
SZAKÜZLET

AJÁNlja A NYÁRI IDÉNYRE DÚSAN
FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:
ELJEGYZÉSI- ÉS
ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.
 MINDENMŰ
NYOMTATVÁNYAIT.
 DISZES KIÁLLÍTÁSU
MEGHIVÓIT,
GYÁSZLAPJAIT ÉS
FALRAGASZAIT STB.
 Sürgőnycim:
 Könyvnyomdarész.

A
 „SZÁSZVÁROS”
 politikai
 és vegyes tartalmu
 hetilap
 kiadóhivatala.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. május 15.

33. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: A nyugdíjazás kérdéséhez. — 2. A vadász-vizsla nevelésének, tanításának és használatának gyakorlati módszere. — 3. Tárca: Medve-vadászat. — 4. Hasznos tudnivalók. — 5. Különfélék. — 6. Napi hírek. — 7. Szerkesztői üzenetek. — 8. A kiadóhivatal postája. — 9. Hirdetések és pályázatok.

Elsőrangú egyenruházati intézet.

BLUM és TÁRSA

Szerb. kir. udvari szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József főherceg udv. szállítói. A nagyméltósági földművelésügyi m. kir. Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST, IV. Belváros, Sütő-utca 2. szám, a Szervita-tér sarkán.

Saját műhelyeink a házban: *Sütő-utca 2, Szervita-tér 8, Hajó-utca 3.*

III. A XV. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsátása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthező számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a *legújabb francia- és angol-divat* szerint, szinte *jutányos árban* készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Övjuk igen tisztelt megrendelőinket oly cégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megtéveszteni óhajtják, miután jutányosabb árt csakis az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.

Kivánatra **ingyen és bérmentve** küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb. kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltósági földművelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

***** J u t á n y o s á r a k . *****

Figyelmes és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési forrás.

Meise F. Lajos
gazdasági, vegyészeti-gyár Szászsebes.

== Húzás már **1904. május 17. és 18-án**
az I-ső osztályú sorsjegyek árai:

egy egész	egy fel	egy negyed	egy nyolczad
12 kor.	6 kor.	3 kor.	1.50 kor.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálálója
a remontoir ingaóráknak stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE
SZEGED.

Lakásom: Zsigmond-utcza 7. sz.

Magyar magpergető gyár

Faragó Béla

— cs. és kir. udvari szállító —

ZALA-EGERSZEGEN.

 Tisztelettel kéri a magyar erdész közönséget, hogy erdei vetőmag szükségletének beszerzése alkalmával hézagpótló hazai iparvállalatát az eddig is kitüntető módon megnyilatkozott becses pártolásában megtartani méltóztassék.

Erdei fenyőmagot a legmagasabb csiraképesség és szavatosság mellett ajánl.

Vörös-fenyő-magot magas tisztaság és kitűnő csiraképesség szavatolása mellett árusít.

Jegenye-fenyő-magja gondos, szakszerű átteleltetésben részesült.

Fekete fenyőmagot kitűnő minőségben szállít.

Lucfenyő magja elsőrangú termési helyről származik és a legértékesebb, a mi egyáltalán forgalomba jön.

Juhar magjai kizárólag ideai termésűek és tavalyiakkal nem kevertek.

Exotikus famagvakat megbízható minőségben szállít.

Köris magra szóló szives előjegyzéseket mielőbb kér, mert az idén kevés termett.

Gyümölcsfa magvakat 1903. évi termést kitűnő minőségben ajánl.

Nagy Éger, Gyertyán, Akác, Gleditschia és Hársfa magkészletekkel rendelkezik, a melyeknek csiraképessége elsőrangú.

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos diszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.

Őszi vetésre és szállításra

———— ajánl ————

kocsányos és kocsánytalan tölgy és **cser** makkot
 u. m. szavatolt frissen szedett
gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismerő kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
 Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
 őszi vetőmagvak beszerzésénél céget,
 mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
 nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

———— Mindennemű ————

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! ****

Elsőrangú magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.